

סיפור בנושא "השגחה פרטית"

זוג צעיר רב ואשתו יצאו לשליחות בקהילה יהודית בפרברי ברוקלין. כשהגיעו לשם בעיצומו של חורף שמחו והתרגשו התרגשות עצומה על התפקיד הגדול שנפל בחלקם; אך בהגיעם לבית הכנסת שבמקום נדהמו לראות עד כמה הוא מוזנח. לכן קיבלו על עצמם החלטה טובה כמשימה ראשונה לשפץ את בית הכנסת במהירות. וקיוו שסיום השיפוצים יהיה בחג פורים ואז כבר יהיה אפשר להתפלל בבית הכנסת.

השיפוצים אמנם הסתיימו כמה ימים לפני חג פורים, אך פתאום פקדה את האזור סערת שלגים קשה, וכשהגיע הרב השליח לבית הכנסת נחרד לראות שיש דליפה מגג בית הכנסת, שגרמה לנפילת הטיח משטח גדול של הקיר המזרחי שמאחורי הבמה. עתה הבין שבמצב זה אין סיכוי לפתוח את בית הכנסת לקראת חג הפורים. בצעדים כושלים דידיה לביתו מאוכזב ביותר.

בדרכו לביתו הבחין בבית עסק מקומי בו עורכים באזר לצרכי צדקה, נכנס לשם ובדק את כל הפריטים שעמדו למכירה, ולפתע צדו עיניו מפת שולחן יפהפיה, רקומה בצבעים נאים, כשמגן דוד במרכזה. תוך התפעלות מן המפה המרהיבה צץ במוחו רעיון לקנות את המפה ולהשתמש בה לכיסוי הקיר הבלתי מטויח של בית הכנסת. בשמחה רבה קנה את המפה ופנה בדרכו שוב לבית הכנסת.

בינתיים החל לרדת שלג ואישה מבוגרת רצה לתחנת האוטובוס, אך טרם הגיעה לתחנה "פספסה" את האוטובוס. הרב ריחם עליה והציע לה להיכנס לבית הכנסת המחומם עד שיבוא האוטובוס הבא. היא קיבלה את הצעת הרב וישבה על אחד מספסלי בית הכנסת. בינתיים הביא הרב סולם וכלי עבודה ותלה את המפה על הקיר הבלתי מטויח. בעוד הרב מתפעל מהמפה היפהפיה המכסה את הקיר הפגום, ראה שהאשה יורדת נרגשת מבין ספסלי בית הכנסת לעבר המפה. בקול חנוק מדמעות שאלה האשה את הרב מנין לו מפה זו. הרב סיפר לה את סיפור קניית המפה, והיא ביקשה ממנו לבדוק אם בפינה הימנית התחתונה של המפה רקומות האותיות EBG. בסקרנות בדק הרב את המפה ואכן ראה את הרקמה של אותיות אלה והראה לאשה האשה הנסערת סיפרה לאיש שלפני שלושים וחמש שנה היא רקמה מפה זו בהיותה בפולין, ואותיות אלה הן ראשי תיבות של שמה. עוד סיפרה האישה לרב שלפני המלחמה היא ובעלה גרו בפולין והיו אנשים אמידים. וכשהגיעו הנאצים, היא נאלצה לעזוב את הבית, ובעלה שהיה אמור לבוא אחריה כעבור שבוע נתפס ונשלח למחנה, ומאז לא ראתה את ביתה וגם את בעלה לא פגשה. הרב רצה לתת לה את המפה, אבל היא החליטה לתרום אותה לבית הכנסת. הרב הודה לה מאד וכמחווה הציע להסיע אותה לביתה. היא גרה בצידו האחר של 'סטאטן-אילנד' והגיעה באותו יום לברוקלין, רק כדי לעשות עבודות ניקיון.

בסייעתא דשמיא בית הכנסת נפתח בפורים, וכבר בליל החג התמלא אנשים והייתה תפילה נרגשת. בסוף התפילה, ברכו הרב ואשתו את כל המתפללים, ורובם הבטיחו להמשיך לבוא לבית הכנסת.

בית הכנסת החל להתרוקן מאנשים,
לאט לאט כולם יצאו לדרכם רק איש זקן אחד המוכר לרב מהסביבה
המשיך לשבת על הספסל לא מפסיק להביט במפה שעל הקיר.
הרב לא הבין מדוע נשאר האיש במקומו ואינו חוזר לביתו.

לפתע שאל האיש את הרב, היכן השיג מפה זו שעל קיר המזרח,
תוך שהוא נותן הסבר לשאלתו המוזרה,
שהמפה דומה למפה שרקמה אשתו בהיותם בפולין לפני המלחמה,
ואיך ייתכן, שאל האיש, שיהיו שתי מפות במקומות ובזמנים רחוקים זה מזה דומות כל כך?!
הוא סיפר לרב על הנאצים שהגיעו למקום מגוריהם,
ואיך שהוא אילץ את אשתו להימלט על נפשה ושהיה אמור לבוא אחריה,
אבל נתפס ונשלח למחנה.
ומאז זה שלושים וחמש שנה שלא ראה לא את אשתו ולא את ביתו.

הרב הנדהם והנסער מצירוף המקרים בהם זכה לחזות במו עיניו,
שאל את האיש אם הוא מוכן להצטרף אליו לסיור קצר.
עכשיו השלים הרב את מצוותו ונסע עם האיש ל"סטאטן-אילנד",
אל הבית שאליו הביא שלושה ימים קודם לכן את אשתו...
הרב עזר לאיש הזקן לטפס במעלה המדרגות אל דירת אשתו,
ולאחר שהקיש בדלת ונכנסו שניהם לבית האשה,
זכה לראות איחוד משפחה מרגש ביותר מעבר לכל דמיון, נס מיוחד של ליל פורים!

(מתוך אתר "דבר תורה")